

FARSKÁ RODINA

TROJMESAČNÍK SPIŠSKONOVESKÝCH KATOLÍKOV

Ročník II. * Číslo 2 * apríl - jún 2012

www.farskarodina@gmail.com

Nová evanjelizácia

TEXT: STANISLAV ŠVEDA, KATECHÉTA
SNÍMKA: KATARÍNA KALÍKOVÁ

Ježiš pred slávnym nanebovstúpením zanecháva svojim učeníkom poslanie: „Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.“ (Mt 28, 19)

Úloha, ktorú Ježiš zveril učeníkom, bola nad ich sily. Pán Ježiš, aby ich posmelil, im sľubuje Tešiteľa, ktorého pošle Otec v jeho mene (porov. Jn 14, 26). Uisťuje ich: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28, 20). Pápež Pavol VI. vo svojej exhortácii Evangelii nuntiandi predvídavo poukazuje na fenomén novej evanjelizácie. V nej podčiarkuje pravdu o evanjelizácii, ktorá „nikdy nebude možná bez pôsobenia Ducha Svätého... ani tie najdokonalejšie prostriedky evanjelizácie nedokážu nahradiť tajomné pôsobenie Ducha Svätého. Bez

neho nedokáže nič ani tá najstarostlivejšia príprava kazateľa a bez neho nezapôsobí na ľudského ducha ani tá najpresnejšia sociologická a psychologická schéma“ (Evangelii nuntiandi 75).

V čom je podstata novej evanjelizácie? Spočíva v skutočnosti, že nejde o nové učenie viery, nemení sa obsah. Menia sa len formy, spôsoby ako najlepšie podať pravdy viery práve v dnešnom svete. Súčasná doba ponúka aj moderné cesty evanjelizácie cez masovo-komunikačné prostriedky: televízia, internet, rozhlas, tlač... Evanjelium znamená „radosťná zvesť“ - najlepšiu správu človeku o tom, že ho Boh vykúpil. Počutú dnešnou rečou - človek je slobodný a milovaný. Každého pokrsteného viaže krstný záväzok byť svedkom Krista v dnešnom svete. Bez osobnej skúsenosti viery v Ježiša Krista nebudeme môcť vydávať opravdivé svedectvo. Blahoslavený Ján Pavol II. povedal: „Ak budeme tými, akými sme povolá-

ní byť, pravými svedkami Krista, až vtedy oslovíme tento svet.“ Pápež Benedikt XVI. je pokračovateľom prorockej vízie novej evanjelizácie. Svedčí o tom aj nedávne vytvorenie Pápežskej rady na podporu novej evanjelizácie. Podľa súčasného pápeža: „Nová evanjelizácia sa začína v svedčeni. Každá svätá svedčnosť, z ktorej kresťan vyjde obnovený, bude predstavovať krok vpred v novej evanjelizácii.“

Nový impulz nám predkladá Benedikt XVI., ktorý misionársku úlohu každého kresťana zdôrazňuje svojím rozhodnutím vyhlásiť Rok viery. Začne 11. októbra 2012 (na 50. výročie II. Vatikánskeho koncilu) a skončí 24. novembra 2013 (na Slávnosť Krista Kráľa).

Nová evanjelizácia znamená navyše uveriť Kristovi a postaviť ho na prvé miesto vo svojom živote. Iba tak budeme môcť spolu s apoštolom Ondrejom a Jánom povedať: „Našli sme Mesiáša.“ (Jn 1, 41) ■

PASTIER AKO OHLASOVATEĽ

str. 3

MÁRIINA METLA

str. 6-7

SVETLUŠKY

str. 13

Na úvod

Občas nakupujem v nemenovanom supermarkete, kde zeleninu a ovocie váži jedna pani predavačka. Jednoduchá, vždy ochotná, usmievavá, láskavá, srdečná. Tak veľmi sa líšiaca od ostatných! „Čo už len na vážení zeleniny a ovocia môže byť také motivujúce, aby sa takto správala?“; skúmavo si kladiem otázku. Zakaždým od nej odchádzam udivená. Odrazu kilo jablák má pre mňa oveľa vyššiu cenu. V tichosti platím doplatok – modlitbu: „Bože, ďakujem Ti, že si stvoril túto ženu, postavil ju tu, medzi mrkvu, hrušky, kapustu a kaleráby, aby darovala práve mne kúsok Tvojej lásky. Odchádzam od nej a nepochybujem, že táto žena vkladá do práce srdce, žije svoju každodennú svätosť.“

Dnešný svet akoby zabudol, že nie peniaze, ale láska hýbe svetom. Jeden významný profesor psychológie sa vyjadril: „Mimoriadne výsledky dosahujú tí, ktorí milujú to, čo robia.“ Ako musí Boh milovať svet, keď ho stvoril taký krásny a dokonalý...

Potrebuje živit lásku vo svojom srdci. Potrebuje sa sýtiť silou Božej lásky. To bez kňazov, oddaných Bohu, či zapálených katechétoch a angažovaných laikov nepôjde. Nepodarí sa to ani bez našej túžby „aby naše srdce bolo podľa Tvojho srdca...“

Prajem nám všetkým, aby sa k Bohu denne vznášali úprimné zvolania za to, že som úžasný otec, starostlivá babička, šikovná kuchárka, dobrý šofér, ochotná ošetrovatelka, horlivý kňaz, vzácny lekár, poctivý skladník, jednoducho človek, ktorý sa daroval celý.

Milí čitatelia!

Teším sa, že s Božou pomocou môžeme byť opäť s Vami na stránkach Farskej rodiny. V tomto čísle sa zamýšľame nad kňazstvom a katechézou. Spomíname na nebohého pána biskupa Františka Tondru a zároveň ďakujeme za dar kňazstva pre nášho farníka – Radoslava Majerníka. Predstavujeme Vám Katolícke katechetické a pedagogické centrum i Súkromnú materskú školu Alžbetka. V rozhovore s pani Eteľkou Kolečanskou odhaľujeme bohatstvo Božieho pôsobenia v jej živote. Približujeme udalosti vo farnosti, ktoré sa udiali od Veľkej noci. Dozvieme sa tiež o detskom zbere Svetlušky, ktorý pôsobí v našej farnosti. Na záver ďakujeme za dar života angažovanej laičky, Ludmily Hagovskej, ktorú si Pán povolal k sebe.

Milí naši!

Prajeme Vám príjemné čítanie a prosíme o Vašu priazeň i naďalej. Ďakujeme za všetky modlitby, obety a milodary na tvorbu farského časopisu.

Na ďalšie stretnutie s Vami sa v mene celého redakčného tímu teší

Viera Kubovčíková
zodpovedná redaktorka

Boh nám ho dal, aby sme sa priblížili k Nemu

Spomienka na zomrelého biskupa Františka Tondru

TEXT: SR. IMMACULATA • SNÍMKA: ARCHÍV REDAKCIE

Na svete sme na to, aby sme poznali Pána Boha, milovali ho, slúžili mu, a tak prišli k Nemu.

Jedným z tých, ktorí nám pomáhali Boha poznávať, dozrievať a formovať svoje svedomie, bol aj náš diecézny otec biskup František Tondra. Boh nám ho dal, aby nám ukazoval cestu k Nemu.

Radi si spomíname na jeho každoročné návštevy počas vianočných a veľkonočných sviatkov, na slová, ktorými nás povzbudzoval vo viere, no zvlášť na to, ako veľmi chránil morálne hodnoty i životy tých najviac zraniteľných. Mohli sme vidieť, ako stál vždy na strane života. Veľmi mu záležalo na tom, aby človek vedel, čo je hriech, aby ho hriech neranil a nezotročoval a tak, aby sa človek nevzdaloval od Boha. Často sme ho mohli počuť aj na vlnách Rádia Lumen, kde tiež vysvetľoval morálne princípy, platné už tisícky rokov, ktoré vedel jednoducho, zrozumiteľne priblížiť dnešnému človeku.

Život nášho otca biskupa, ako sme to mohli vidieť aj v jeho biskupskom erbe, stál na dvoch stĺpoch: na Eucharistii a Márii. To sme pozorovali v jeho živote i pri jeho smrti.

Pán si ho povolal v prvých dňoch mariánskeho mesiaca, v deň, keď si my, kresťania, pripomíname ustanovenie Eucharistie a Sviatosť kňazstva.

Sme vďační Bohu, že nám ho dal, že naše životy nasmeroval k Nemu. Veríme, že Ten, ktorého celý život poznával a ktorého dobrotu chcel priblížiť všetkým, odmení každú námahu, službu a pripočíta ho medzi blažených. ■

Ty si kňaz naveky!

TEXT: REDAKCIA • SNÍMKA: MAREK LESKOVJANSKÝ

Sedemnásť júnová nedeľa 2012 bola pre našu farnosť mimoriadna. Svoju prvú primičnú svätú omšu slávil o 10.30 h v Kostole Nanebovzatia Panny Márie /Farský kostol/ náš farník, novokňaz, Radoslav Majerník. V atmosfére plnej pokoja a bázne sa účastníci slávnosti obohatili i homíliou kazateľa Antona Ziolkovského, ktorý okrem iného zdôraznil, že dar

kňazstva je i ovocím obiet a svedectva života biskupa Jána Vojštašáka, ktorý pripravil podmienky na to, aby Pán „povolával robotníkov do svojej žatvy.“ K slávnostnosti svätej omše výraznou mierou prispel i nadšený spev zboru pod vedením Zuzany Bolibruchovej. Násmu novokňazovi vyprosujeme pokoj, zdravie, veľa Božích milostí a svätosť života.

PASTIER AKO OHLASOVATEĽ A BOŽÍ NÁSTROJ

TEXT: PETER LEŠŇOVSKÝ, KAPLÁN • SNÍMKA: ILUSTRÁČNÁ

Pozerajúc na Krista – Dobrého pastiera, je ťažké v krátkosti a úplne vystihnúť, aké vlastnosti by mal mať Kristov kňaz. Celkom určite by to mal byť muž modlitby. My, kňazi, v návale pastoračnej práce niekedy zabúdame na modlitbu. Pracujeme veľa, ale ovocia je málo. Bez modlitby to vyzerá presne tak, ako opisuje prorok Aggeus: „Dobre sa pozrite, kam ste až prišli! Veľa ste siali, zväzate málo...“ (Ag 1,5-6).

Dekan farnosti Spišská Nová Ves Anton Mišek počas slávnosti prvého svätého prijímania

Boží dom – Cirkev, budujeme predovšetkým ohlasovaním Božieho slova, svojím kázaním. Môže sa nám však stať, že ak sa nemodlíme, síce veľa hovoríme, ale nič nepovieme. Vyslovujeme prázdne slová. Ježiš nás na ktoromsi mieste Božieho slova napomína, že sa raz budeme zodpovedať za každé zbytočné slovo. Pod ním nerozumíme slovo bežnej ľudskej reči, ale Božie slovo, ktoré nebolo vyslovené v Duchu Svätom, ktoré práve preto, že sme sa predtým nemodlili, nenadobudlo tú správnu účinnosť.

Pápež Benedikt XVI. vo svojej encyklike o ohlasovaní Božieho slova *Humani Generis Redemptionem* na margo toho hovorí: „Spása duší sa totiž nedosahuje mnohými slovami, ani učenými výkladmi, ani horlivými prejavmi a ak niektorý kazateľ tvorí svoju kázeň len z týchto prostriedkov, nie je nič iné ako „cvendžiakov a zuniaci cimbal“. Čo uschopňuje ľudské slovo, aby sa stalo užitočným pre duše, je Božia milosť. Vzrast dal Boh. A Božia milosť sa nedosahuje ani štúdiom, ani šikovnosťou, ale modlitbou. Preto, kto sa málo alebo vôbec nemodlí a ide kázať, stráca čas, lebo ani on nebude mať zásluhu pred Bohom a ani poslucháč úžitok.“

S absenciou modlitby sa stretávame aj v pastoračných radách pri plánovaní. Pastoračné plánovanie na spôsob „sadni si ku stolu a porozmýšľajme, čo je potrebné vo farnosti urobiť“ nemôže pri-

nieť to pravé ovocie Ducha. Len veľmi ťažko ľudí priblíži k Bohu. Sadnúť si za stôl, vypracovať plán a potom sa modliť za jeho úspech, znamená spraviť si z Boha nástroj na realizáciu našich plánov. Tak sa stáva, že nie my sme Božím nástrojom, ale práve naopak, chceme docieľiť, aby sa Boh stal nástrojom v našich rukách, ná-

„BRATIA KŇAZI, NEZABUDNITE, ŽE BOH SI VÁS NEPOVOLAL PRETO, ABY STE SA STALI ÚSPEŠNÍ. POVOLAL VÁS, ABY STE BOLI POKORNÝMI NÁSTROJMI V JEHO RUKÁCH.“

MATKA TEREZA
Z KALKATY

strojom našich plánov. Pápež Ján Pavol II. v apoštolskom liste *Novo Millennio Ineunte* poznamenáva: „Existuje totiž pokušenie, ktoré odjakživa ohrozuje každú duchovnú cestu a aj samotnú pastoračnú prácu. Tým pokušením je domnienka, že výsledky závisia od našej schopnosti plánovať a robiť. Boh od nás celkom určite žiada reálnu spoluprácu s jeho milosťou. Preto nás vyzýva, aby sme do našej služby Božiemu kráľovstvu vložili všetky svoje intelektuálne a praktické schopnosti. Ale beda, ak by sme zabudli, že bez Krista nemôžeme urobiť nič (Porov. Jn 15,5)“ (NMI 38).

Pastoračne plánovať znamená predovšetkým citlivo počúvať v modlitbe, čo Pán chce a nie presadzovať to, čo sme my vymysleli. Je stáročnou skúsenosťou Cirkvi, že mnohí svätí sa častokrát týždne, ba až mesiace iba modlili, aby poznali Božiu vôľu, Boží plán. My si niekedy myslíme, že to vybavíme krátkou modlitbou k Duchu Svätému. Pre pastoračné plánovanie je teda potrebná atmosféra spoločenstva lásky, spoločnej modlitby a čo je ešte veľmi dôležité, atmosféra spoločného vzájomného počúvania sa. Pápež Ján Pavol II. už v spomenutom apoštolskom liste hovorí: „Musíme si osvojiť starú múdrosť, ktorá bez toho, že by spôsobila nejakú ujmu autorite pastierov, vedela by ich povzbudiť k pozornejšiemu počúvaniu celého Božieho ľudu.“ Významné je, čo pripomína svätý Benedikt jednému opátovi kláštora, keď mu odporúča, aby vypočul aj najmladších členov: „Pán vnukne často práve najmladšiemu, čo je najlepšie.“ Svätý Paulín z Noly kňazov povzbudzuje: „Sledujme ústa všetkých veriacich, lebo v každom veriacom vanie Boží Duch.“ (NMI 45)

Cenné sú slová blahoslavenej matky Terézie z Kalkaty, ktoré adresovala pri jednej príležitosti zhromaždeniu asi štyritisíc kňazov. Povedala: „Bratia kňazi, nezabudnite, že Boh si Vás nepovolal preto, aby ste sa stali úspešní. Povolal Vás, aby ste boli pokornými nástrojmi v jeho rukách.“ ■

KATOLÍCKE PEDAGOGICKÉ A KATECHETICKÉ CENTRUM

TEXT: ANNA KOPECKÁ, RIADITEĽKA KPKC V SPIŠSKEJ NOVEJ VSI • SNÍMKY: ARCHÍV KPKC

Katolícke pedagogické a katechetické centrum bolo založené v roku 2005 Konferenciou biskupov Slovenska na základe Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou Stolicou o katolíckej výchove a vzdelávaní. Z tejto zmluvy vyplýva jeho základná činnosť – ďalšie odborné vzdelávanie učiteľov katolíckeho náboženstva a učiteľov katolíckych škôl na Slovensku a príprava nového kurikula predmetu katolícke náboženstvo.

Centrum sídli v budove vedľa Malého kostola v Spišskej Novej Vsi. Počet zamestnancov centra závisí od realizovaných projektov. V súčasnosti má štyroch stálych zamestnancov a jedenásť externých.

Kurikulum predmetu Náboženská výchova

Jednou zo základných úloh centra bolo spracovať kurikulum predmetu Náboženská výchova. Kurikulum vyučovacieho predmetu predstavuje komplexný materiál o tom, čo sa bude učiť, akým spôsobom, kto to bude učiť... Najskôr bola pripravená koncepcia vyučovania. Na jej základe boli vytvorené nové učebné osnovy katolíckeho náboženstva, ktoré sa experimentálne overovali na sedemnástich vybraných školách na Slovensku tri školské roky. Do projektu boli zapojené štátne, cirkevné, základné aj stredné školy. V roku 2010 bolo overovanie úspešne ukončené a nové učebné osnovy boli odporúčané Ministerstvom školstva Sloven-

skej republiky na schválenie Konferenciou biskupov Slovenska. V októbri 2010 Konferencia biskupov Slovenska schválila nové kurikulum katolíckeho náboženstva/náboženskej výchovy pre základné a stredné školy. Kurikulum bolo vytvorené i pre materské školy a základné školy pre deti s mentálnym postihnutím.

Na základe schváleného kurikula boli spracované metodické príručky pre učiteľov a pracovné zošity pre žiakov pre všetky typy a druhy škôl pre všetky ročníky. V súčasnosti sa na Slovensku každý školský rok tlačia pracovné zošity pre jeden ročník v náklade cca 30 000 ks, spolu to je asi 300 000 pracovných zošitov pre deti a študentov, ktorí navštevujú hodiny katolíckeho náboženstva/náboženskej výchovy.

Obsah predmetu náboženstvo/náboženská výchova

Predmet katolícke náboženstvo/náboženská výchova rozvíja a podporuje základné predpoklady kresťanských ži-

Anna Kopecká, riaditeľka KPKC

votných postojov a konania žiaka. Ponúka žiakovi pomoc pri orientácii v súčasnom svete, otvára prístup k biblickému posolstvu, kresťanskej tradícii a kresťanskému životnému štýlu.

Metodické materiály pre vyučovanie náboženskej výchovy

Centrum pripravilo deväť metodických príručiek pre učiteľov náboženstva pre základné školy a dve pre stredné školy (pre prvý a druhý ročník SŠ). Prvý ročník ZŠ – Cesta lásky, Cesta dôvery (2. ročník ZŠ), Cesta viery (3. ročník ZŠ), Poznávanie nádeje (4. ročník ZŠ), Poznávanie cez dialóg (5. ročník ZŠ), Poznávanie pravdy (6. ročník ZŠ), Sloboda človeka (7. ročník ZŠ), Dôstojnosť človeka (8. ročník ZŠ), Zodpovednosť človeka (9. ročník ZŠ). Pre stredné školy: Vzťahy a zodpovednosť (1. ročník SŠ) a Hodnoty a rozhodnutia (2. ročník SŠ).

Spolupráca s diecéznymi katechetickými úradmi

V rámci Komisie pre katechizáciu a školstvo Konferencie biskupov Slovenska centrum spolupracuje s jednotlivými diecéznymi katechetickými úradmi. Už

Absolventi funkčného vzdelávania

na začiatku tvorby nového kurikula pri tvorbe koncepcie jednotlivé diecézy menovali svojich odborníkov do pracovných skupín: pre materské školy, pre základné, pre stredné a pre špeciálne školy pre deti s mentálnym postihnutím. Koordinátorkou celého projektu bola PaedDr. ThLic. Jana Hurajtová – metodička KPKC.

Kontinuálne vzdelávanie pre učiteľov

Na základe Zákona o pedagogických zamestnancoch získalo centrum akreditáciu na funkčné vzdelávanie pre vedúcich pedagogických zamestnancov cirkevných škôl, aktualizáciu vzdelávania a do roku 2015 aj inovačné vzdelávanie pre učiteľov katolíckeho náboženstva/náboženskej výchovy. Témy kontinuálneho vzdelávania sú zamerané na aplikáciu kurikula a moderné metódy vyučovania.

Biblická olympiáda

Spolu s vybranou diecézou organizuje centrum každoročne celoslovenské kolo Biblickej olympiády. Tento rok sa konalo v Bratislavskej arcidiecéze v Modre. Centrum tiež spolupracuje s odbornou komisiou Biblickej olympiády pri tvorbe úloh pre žiakov základných a stredných škôl. Súčasťou olympiády je aj výtvarná súťaž „Biblia očami detí a mládeže“, do ktorej sa môžu zapojiť aj deti z materských škôl a aj deti zo špeciálnych škôl s mentálnym postihnutím.

Výchovné projekty a teleprojekty

Pre školy centrum každoročne pripravuje výchovné projekty a teleprojekty. Medzi najúspešnejší výchovný projekt patrí: „Deň sukni“. Medzi žiakmi sú obľúbené aj teleprojekty: Sakrálne stavby, Se-

dem divov môjho kraja, Noc čítania Biblie a Biblické postavy. Do týchto projektov sa každoročne zapája viac škôl.

Časopis Katolícky učiteľ

Katolícke katechetické a pedagogické centrum vydáva i časopis Katolícky učiteľ. Je to odborný-poradenský časopis, určený učiteľom náboženskej výchovy a učiteľom katolíckych škôl na Slovensku. Ponúka názory odborníkov na vybrané témy.

Plány do budúcnosti

Centrum má za sebou úspešne zvládnutú prvú etapu veľkého projektu. Stojí však pred novou výzvou, ešte väčšieho projektu, ktorým je tvorba učebníc katolíckeho náboženstva/náboženskej výchovy pre základné a stredné školy. ■

Viac informácií na www.kpkc.sk

SÚKROMNÁ MATERSKÁ ŠKOLA ALŽBETKA

TEXT: SESTRA KLÁRA, PEDAGÓG MŠ • SNÍMKY: ARCHÍV ŠKOLY

Naša Súkromná materská škola Alžbetka bola zriadená neziskovou organizáciou Alžbetka a zaradená do siete škôl a školských zariadení Slovenskej republiky rozhodnutím MŠ SR s dátumom začatia činnosti od 1. septembra 2010. Materská škola sídli na Školskej ulici č. 4 v Spišskej Novej Vsi.

K svojej pedagogickej činnosti využíva jedno prízemné podlažie z dvojpodlažnej budovy. Súčasť podlažia tvorí trieda, herňa, knižnica a spálňa. Základnou časťou budovy sú kancelárie, výdajná školská jedáleň, šatňa a sociálne zariadenia. Dôležitou zložkou edukačnej aktivity, realizovanou pobytom na čerstvom vzduchu, je rozsiahly školský dvor s krytou terasou.

Materská škola poskytuje celodennú výchovnú a vzdelávaciu starostlivosť deťom od 2–6 rokov, deťom s odloženou povinnou školskou dochádzkou, v slovenskom jazyku. Má kapacitu jednej triedy, ktorú v súčasnosti navštevuje osemnásť detí.

Výchovno-vzdelávacie činnosti v materskej škole zabezpečujú dvaja pedagogickí pracovníci – učiteľky predprimárne-

ho vzdelávania, ktoré majú požadovanú odbornú a pedagogickú spôsobilosť.

Našou prioritou je angažovanosť sa v oblasti osobnostného rozvoja dieťaťa po stránke sociálno-emocionálnej, intelektuálnej, pohybovej, morálnej, estetickej, rozvíjať schopnosti a zručnosti, utvárať predpoklady na ďalšie vzdelávanie a pripravovať na život v spoločnosti s rešpektovaním individuálnych a vekových zvláštností detí.

Materská škola vychádza z pedagogickej koncepcie Marie Montessori, ktorej základom je vytvárať také edukačné prostredie, ktoré umožňuje normálny prirodzený vývoj dieťaťa. Využívajú sa k tomu primerané pomôcky a metódy.

Vzhľadom na umiestnenie Súkromnej

materskej školy v tichom a priestrannom prírodnom prostredí sa prostredníctvom učenia hrou a zážitkového učenia zameriavame na oblasť environmentálnej výchovy, pestovanie citlivého prístupu k svojmu prostrediu a okoliu.

V popoludňajších hodinách deti navštevujú záujmové útvary: Zahrajme sa po anglicky, Náboženská výchova, Elementárne základy práce s počítačom, Detský aerobik. V budúcom školskom roku plánujeme nadviazať spoluprácu s Centrom voľného času a ponúknuť deťom tanečný a dramatický krúžok.

Deň v škôlke je popretkávaný modlitbou a pravidelnou účasťou na svätej omši. Je našou veľkou túžbou vychovávať deti v kresťanskom duchu a viesť ich k láske. ■

Máriina metla

SPRACOVALA: VIERA KUBOVČÍKOVÁ • SNÍMKA: ARCHÍV

Sestrička, takto ju oslovujú mnohí Novoveštania. Pani Etela Kolečanská prešla kľukatú životnú cestu, na ktorej slúžila Bohu držiaca sa Máriinej ruky. Som vďačná, že sa so svojimi spomienkami podelila práve s nami, čitateľmi Farskej rodiny.

Kde sa začala Vaša životná púť?

Narodila som sa v Mnešiciach pri Novom Meste nad Váhom v roku 1929.

Ako si spomínate na svoje detstvo?

Vtedy sa žilo ináč ako teraz. Otecko za mesiac zarobil 124 korún, čo bolo na petrolej či na kávu. Do školy sme chodili bosé a v nedeľu v topánkach, ktoré sme si so sestrou striedali. Vodu sme nosili zo studne, rúbali drevo, triesky, pre kravy sekali sečku. Keď ocko prišiel z fabriky, išiel na roľu vymeniť mamičku, aby mohla robiť to, čo bolo potrebné doma. V noci prala, žehlila, varila. Bolo nás desať detí. Ja som bola najstaršia.

Nikdy sa nič nezamykalo, varilo sa vo veľkom hrnci a koláče sa piekli na päť-šesť plechov, aby bolo aj pre deti od susedov. Pán Boh nás požehnával, nikdy sme nemali hlad.

Ako ste vnímali svoju mamičku?

Čtila si chudobných. Keď prišli prosiť o kúsok chleba, mamička prijala každého, či to bol muž, alebo žena. Posadila ho za vrch stola, pomodlila sa a jedli. Pamätám si na deduška, ktorý veľmi zapáchal. Po jeho odchode som mamke vyčítala, prečo takého smradlavého, otrhaného dedka posadila za vrch stola a všetko si bral ako prvý. Mamička mi povedala: „Vieš, k nám Pán Ježiš prichádza v takýchto ľuďoch, aby sme im dali jesť, piť a obliekli ich, lebo povedal: Čo ste urobili jednému z mojich najmenších, to ste mne urobili. Ak vyrastieš a niekto k tebe príde a Ty nebudeš mať nič, podaj aspoň pohár vody.“ Nikdy som nezabudla na tieto slová.

V lete sa chodilo neskoro z poľa. Mama unavená, pripravila večeru, opatrla hydinu a večer čo večer vzala ostré polienko, kľakla si a modlila sa ruženec. My sme robili to, čo robila ona. Kľakli sme si na polienko, ale hneď sme sedeli na päťkách. Raz som si všimla, že keď vstala, z kolien jej kvapkala krv. Keď sa mi nechcelo niekedy modliť ruženec, prišli mi pred oči jej kolená a tie mi dali silu.

Mamička nás učila pomáhať starším a zdraviť sa.

Pamätám si tiež, keď prišla v nedeľu z kostola, najskôr sa zohla nad bábätko v kolíske a dýchla na neho. Odovzdala mu požehnanie.

Pamätáte si na svoje prvé sväté prijímanie?

Dodnes mi visí obrázok v izbe na stene. Mala som šesť rokov, päť mesiacov a jeden deň.

Večer pred ním si ma mamička vzala na kolená a takto ma naň pripravovala: „Vieš, Etelka, doteraz sme chodili do kostola k jasličkám, ale to nebol živý Ježiško. Zajtra však do jasličiek Tvojho srdiečka príde Ježiško živý. Keď prídeš do kostola, nepozerať sa, kto má aké šaty, topánky, ale rozprávaj sa s Ježiškom, ktorý živý býva v tom zlatom domčeku. Povedz mu, aké darčeky si mu pripravila. Potom príde pán farár k oltáru a hneď ho pobožká. Dávaj pozor, čo bude čítať a hovoriť, aby si mi to doma mohla všetko povedať. Na oltári bude taký zlatý tanierik a na ňom biela oblátka. Ty si na tú zlatú misku daj všetko to, čo si mu pripravovala, daj tam aj seba, aj nás všetkých. Potom zdvihne zlatý pohár, je v ňom víno. Ty tam odovzdaj všetko zlé, čo si spravila. Potom sa modli. Potom dvihne aj ten zlatý pohár, ale už tam nie je víno, ale krv Pána Ježiša. Pros ho, aby ju vylial na nás, ale najmä na dušičky, ktoré v očistci najviac trpia. Tak popros Pannu Máriu, aby k Tebe prišla a pomohla Ti pripraviť srdiečko pre Ježiška. Keď ho prijmeš, skloň hlavičku a rozprávaj sa s Ním ako so mnou. On vie všetko, ale poteší sa, keď mu to všetko povieš aj Ty. Popros ho, aby Ťa sprevádzal, aby si mu nerobila bolesť.“

Ako mi tá svätá omša prešla, dodnes neviem. Panna Mária v Medžugorí prosila, aby sme sa modlili srdcom. Som vďačná, že ma to naučila už moja mamička.

Váš život je úzko spojený s hlbokou úctou k Ježišovej Matke, ktorú dôverne nazývate Matička. Zsvätili ste sa jej Nepoškvrnenému Srdcu. Kde sú korene tejto úcty?

Keď som mala jedenásť rokov, vstúpila som do Kongregácie školských sestier de Notre Dame. Pri rannej modlitbe sme sa vždy modlievali zsvätenie: „Matička, som celá Tvoja a všetko, čo mám, patrí Tebe.“ Nerozumela som tomu. Ako sedemnásťročnej novicke mi v pamäti utkvela legenda o ceste Máriinho dieťaťa, ktorú nám čítala novicmajsterka. Tento príbeh mi ukázal, ako sa má zsvätenie Panne Márii žiť. Spomeniem len podstatu legendy. Osamotené dievčatko sa modlilo a prosilo Pannu Máriu, aby jej ukázala cestu domov, do neba. Panna Mária k nej pristúpila, vraviac: „Prijímam Tvoje dary i prosby. Keď budú Tvoje ruky plné bielych ruží, srdce plné obetnej krvi, čelo ovinuté korunou z trnia a Tvoje nohy dôjdu na Golgotu, až potom si prídem pre Teba a vezmem si Ťa domov.“ Z dieťaťa sa stala deva, žena, nakoniec

Etela Kolečanská

starena. Deň čo deň stála pred oltárom, verne plnila všetko, čo Matka Božia od nej žiadala. Kolko slz, bolesti, utrpenia ju zasiahlo na jej krížovej ceste... ale ona vytrvala až do konca. Žila plné zasvätenie sa Márii.

Pochopila som, že zasvätenie nespočíva v slovách. Musím ho žiť a kráčať cestou, akou chce Boh. Prosila som Pannu Máriu, aby ma viedla, že sa už nepustím jej ruky.

Aké sú Vaše spomienky na čas, keď ste pôsobili ako reholná sestra v Čechách?

Ako reholné sestry sme roku 1950 museli opustiť kláštor. Vyviezli nás do severných Čiech na pohraničie. Pracovali sme v Sudkove, na spracovaní lanu, neskôr v Nejdku pri spracovaní vlny.

Po siedmich rokoch sme začali opatrovať chorých. Dostala som na starosť izbu, kde bolo šesť ležiacich mužov. Po rannej svätej omši som poprezliekala posteľ, obriadila a nakrmila ľudí, upratala a išla poprať a vyžehliť suchú bielizeň. Nemali sme výťah. Pre štyridsiatic ľudí bola k dispozícii jedna vaňa. Do kúpeľne som chorých nosila „na chrbáte“ z poschodia. Bolo nás málo, tak sme pracovali dvanásť hodín denne a každú piatu noc aj nočnú a to za 350,- korún mesačne, čo nám nestačilo ani na zaplatenie stravy a bytu. Náročná práca mi podlomila zdravie. Ako tridsaťročná som bola nútená chodiť na obstreky. Mala som poškodené kĺby a chrbticu.

Asi po štyroch rokoch nám prideliť oligofrénnu mládež. Mala som na starosti štrnásť detí so stupňom mentálneho postihnutia označeným ako idiocia. Ani jeden nevedel rozprávať, deti síce chodili, ale ostatnú starostlivosť vykonávali opatrovatelky. Ráno všetkých okúpať, obliecť, nakrmiť, to bola každodenná služba. Myslela som si, že to nezvládnem, ale vo všetkých som sa snažila vidieť Ježiša a pri každom úkone som si vravela: „Pane Ježišu, Teba kúpem, Teba obliekam, Teba krmím.“ To mi pomáhalo slúžiť s radosťou i napriek tomu, že som choravela.

Váš zdravotný stav sa vážne komplikoval...

Mala som pravidelné obličkové záchvaty, choré kĺby, chrbticu, odpadávala som, často som bývala v nemocnici. Mój zdravotný stav sa natolko zhoršil, že pol roka som nemohla vôbec pracovať. Keďže ma prenasledovali aj veľké bolesti hlavy, lekári mi navrhli odísť do civilu. K fyzickým bolestiam sa pripájali aj iné utrpenia duše.

Rozhodnutie odísť do civilu určite nebolo ľahké. Ako ste to prežívali?

Rozhodla som sa poprosiť o radu pána kardinála Tomáška. Keď sme sa stretli, vyšiel mi v ústrety s otvorenou náručou a objal ma. Dlhو sme sa rozprávali. Bratovi, ktorý ma dolu čakal, medziiným povedal: „*Máte sestru, ktorú si Pán Ježiš pribíja k sebe na kríž. Šaty nerobia človeka, ale jeho srdce a duša. Je to dobrá rehoľnica a aj keby odišla do civilu, pred Bohom zostáva rehoľnicou až do smrti.*“

Život v civile bol nový začiatok...

Keďže som bola tridsaťsedem rokov v reholi, civil som veľmi ťažko niesla. Trpela som. Pán Boh mi poslal veľmi dobrého duchovného otca. Je ním až doteraz. Raz mi napísal: „*Sestrička, je veľkým tajomstvom Božím, prečo sa Váš život uberať takýmto smerom. Chcem Vás však potešiť slovami, že nezáleží na tom, či svoj život prežijete v múroch domu, ktorý sa volá kláštor či bytovka. Nie je podstatné, aké šaty máte oblečené. Kláštor, to je Vaše zasvätenie a verné zotrvanie sľubom Nebeskému Ženíchovi a šat rehoľnícky tvorí Vaše čisté, milujúce srdce. To sú hodnoty, z ktorých sa Boh teší.*“

Ako ste sa dostali do Spišskej Novej Vsi?

Po odchode do civilu som sa vrátila na Slovensko a začala pracovať v Hodkoviaciach s duševne chorou mládežou. Po čase mi však zistili nádor a operovali ma. Po operácii som dostala silný zápal obličiek a pľúcnu embóliu. Preniesli ma na oddelenie, kde sa zomieralo, ale Pán Boh si ma nevzal. Vzhľadom na mój zdravotný stav som sa stala invalidnou dôchodkyňou. Mojm domovom sa stala Spišská Nová Ves. Myslela som si, že sa budem už len modliť, kresliť, čítať, vyšívať, ale Pán Boh všetko riadil ináč...

Stali ste sa katechétkou...

Keď ľudia videli, že som denne na svätej omši, viacerí ma prosili, či by som ich deti nepripravila na prvé sväté prijímanie. Bola ešte totalita. Dlhو som odmietala. Bála som sa. Spovedník ma však povzbudil: „*Sestrička, tolko rokov ste trpeli pre vieru a teraz sa bojíte, že Vás zavruť? Pripravujte ich, ja ich vyskúšam a udelím sviatosť.*“ Tak som začala pripravovať skupinky detí. Slávnosť svätého prijímania bola vždy na inom mieste. Po páde totality ma nebohý spišskonovoveský pán dekan Škantár poprosil, či by som sa nestala katechétkou. Mala som desať skupín detí. Učila som v pondelok a štvrtok od ôsmej do osemnástej hodiny.

Okrem katechizovania mal však Pán pre Vás ďalšiu úlohu...

Raz v pondelok, ešte v čase totality, som v schránke našla lístok. Prídte si do Košíc na colnicu prevziať balík. Keď som tam došla, pol hodiny som bola pod paľbou otázok: „*Koho tam máte? Čo ste si od nich pýtala? Môžeme vás zavrieť...*“ Odpovedala som prekvapene: „*Nič som nepýtala, nikoho tam nemám, môžete si balík nechať,*“ a odišla som. Zrazu som za sebou počula kroky a svoje meno. Bol to colník. Niesol mi balík. Doma som ho otvorila a našla som sochu Panny Márie – Rosy Mystici, jej obrazy, ružence, medailónky. Z Nemecka.

Pobozkala som Pannu Máriu a povedala som jej: „*Vitaj u mňa.*“ Spravila som jej čestné miesto a pýtala sa, aký to má zmysel. Ráno po svätej omši mi známa podala obálku so samizdatom, že Panna Mária si praje zakladať večeradlá. Pochopila som. Na druhý deň som pozvala štyri osoby na modlitbu. Každá z nich so sebou priviedla i ďalších, takže na prvom večeradle nás bolo dvadsaťdeväť v jednej izbe. V priebehu troch týždňov boli už večeradlá v troch domoch. Neskôr pán dekan Škantár navrhol, aby sa konali večeradlá v Malom kostole, potom vo Farskom.

Po mesiaci som dostala list s prosbou, aby som sa stala „*responsibile*“ – zodpovednou osobou pre Spišskú diecézu a zastupovala laikov. Náplňou bolo zakladať v diecéze večeradlá, distribuovať časopisy Máriina doba a na celoslovenských večeradlách mávať prednášku.

Zľakla som sa toho. V odpovedi som uviedla, že môj vek a zdravie mi to nedovoľujú. V priebehu týždňa mi bol list vrátený s malým odkazom: *To, čo ste napísali, povedzte Panne Márii.*

A tak som súhlasila. Povedala som: „*Dobre, Matička, odteraz budem metlou v Tvojich rukách. Zametaj si so mnou tak, ako chceš, ale Ty všetko riad a ved.*“

Stali ste sa však aj veľkou mariánskou pútničkou...

Okrem púti do Turzovky, Šaštína a iných pútnických miest, sa mi počas siedmich rokov darilo zorganizovať každú prvú nedeľu v mesiaci autobus do Litmanovej. Chodila som s dvomi palicami a sprevádzala pútnikov. Raz ma zastavil pán Anton Selecký a ako členku občianskeho združenia Magnifikat ma vyzval, či by som sa nepokúsila zorganizovať púte do Medžugoria. Vzhľadom na mój zdravotný stav som odmietla. Večer, pri spytovaní svedomia na otázku, čo som odoprela Pánu Bohu som priznala, že púte do Medžugoria. Modlila som sa a sľúbila Matke Božej, že sa o to na jeseň pokúsím.

A podarilo sa...

Nevedela som ani, ako sa autobus naplnil. Netušila som, ako ľudí poistiť, kde budeme bývať. Ale držala som sa Panny Márie

ako „*pijavica*“. Vedela som, že keď to Ona chce, bude všetko riadiť.

A čo Vaše zdravie počas náročných pútí?

Len čo som nastúpila do autobusu, bolesti prestali. Vždy, keď som vystúpila, bolesti sa obnovili. Bola som si istá, že púte do Medžugoria si Matka Božia praje. Podmienky sa zlepšovali a začali sme chodiť do Medžugoria častejšie.

Do Medžugoria ste priviedli ako organizátorka množstvo pútnikov...

V Medžugorí sme boli počas dvanástich rokov spolu stodvadsaťdeväťkrát. Už v autobuse sme sa snažili vytvoriť Božiu rodinu. Zvyčajne nás sprevádzal i duchovný otec. Najskôr sa pútnici do mikrofónu predstavili, vysvetlila som kam ideme, ako bude púť prebiehať, čo sa v Medžugorí odohráva, pozreli si videokazety o Medžugorí. Najväčší dôraz som kládla na svätú spoveď. Mnohí si vykonali generálnu svätú spoveď a po dvadsiatiach, tridsiatiach i štyridsiatiach rokoch sa zmierili s Bohom. Tam začali novú etapu života.

Niekoľkokrát som v Medžugorí bola s Vami a oceňovala som, že ste sa starali i o to, aby sa pútnici mohli celkom sústreďovať na duchovný program.

Na začiatku púti sa každý staral o stravu sám. Bolo to časovo náročné a účastníci medzi jednotlivými oddami programu nemali veľký priestor na oddych. Preto som rozhodla, že lepšie bude, keď sa navarí spoločný obed. Na Slovensku sme zabezpečili nákup potravín a v Medžugorí sme svojpomocne navarili.

Viem, že ste prinášali do Medžugoria i charitatívnu pomoc.

Áno, dovážali sme potraviny pre vojnové siroty, o ktoré sa v Širokom Briegu staral po vojne otec Jozo Zovko.

Kolko rokov ste mali, keď sa skončili Vaše cesty do Medžugoria?

Mala som sedemdesiatšesť rokov a šesť mesiacov.

Ako žijete teraz?

Už som mala osemdesiatdva rokov. Snažím sa žiť s Bohom, v modlitbe, počúvam Rádio Lumen, pozerám Televíziu Lux. Na svätú omšu už tri roky nemôžem chodiť. Pána Ježiša v Eucharistii mi prinášajú.

Som vďačná za milosti, dary, ktoré mne, chorej, Matička vyprosila. Pováčšine sa cítim šťastná, žijem v duševnom pokoji a teším sa k môjmu Otcovi domov.

Čo by ste odkázali našim čitateľom?

Všetkých ľudí, ktorých som vo svojom živote stretla, i všetkých čitateľov odovzdávam do rúk Matky Božej, aby sa za nich prihovárala u Pána Boha. Za všetkých sa úprimne modlím a prajem im všetko najlepšie. ■

Deň matiek v Súkromnej materskej škole Alžbetka

TEXT: EVA HRUŠOVSKÁ, PEDAGÓG MŠ
FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Kým sa voda z prameňa dostane do jej ústia, prejde veľa času. Aj v Súkromnej materskej škole Alžbetka nastal čas, keď sme si spolu s deťmi za prítomnosti rodičov pripomenuli Deň matiek kultúrnym programom, ktorý bol pestrý, plný básní, piesní a tanečných kreácií. Deti pre rodičov zahrli aj rozprávku Červená čiapočka.

Lásku matky opísať ani nemožno. Je dobrotivá, je trpezlivá, nemyslí na zlé, trpí pre nepravosti, všetko znáša, vo všetko dúfa a všetko vydrží. Nikdy nezahynie a nedá sa ničím nahradiť. Vyjadrením vďačnosti a lásky detí k rodičom bolo odovzdanie deťmi zhotovených darčiekov a koláčov pre mamičky.

Hráme sa s angličtinou

TEXT: SLAVOMÍRA MICHLÍKOVÁ
FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Uvádzanie žiakov I. stupňa do sveta anglického jazyka realizuje Základná škola sv. Cyrila a Metoda už dlhodobo od I. ročníka prostredníctvom metód tvorivej dramatiky: piesní, básní, rollových hier, didaktických pohybových aktivít, projektov a divadelných prezentácií. Rodičia sa mohli o tom presvedčiť dňa 24. mája 2012 na vystúpení svojich ratoleští v telocvični školy. Žiaci predviedli, ako zvládajú slovíčka z anglického jazyka a pod vedením vyučujúcich si pripravili pestrý program. Diváci odmenili všetkých účinkujúcich veľkým potleskom.

Úspechy – ZŠ sv. Cyrila a Metoda

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

Biblická olympiáda

22. marca 2012 si žiaci jedenástich základných škôl dekanátu Spišská Nová Ves preverili svoje vedomosti z Biblie, knihy Genezis a Evanjelia podľa sv. Marka. Žiaci našej školy: Katarína Valasová, Mária Reinerová a Monika Klučárová získali 1. miesto a postúpili do diecézneho kola, ktoré sa konalo 18. apríla 2012 na Spišskej Kapitule, kde sa umiestnili na 4. mieste.

Štúrov Zvolen

Dňa 26. apríla 2012 sa uskutočnilo okresné kolo súťaže v rétorike, Štúrov Zvolen. Naša žiačka Alžbeta Gburíková obsadila v II. kategórii 1. miesto a postúpila na celoslovenské kolo do Zvolena, kde sa umiestnila tiež na krásnom I. mieste. Gratulujeme!

Slávik Slovenska

Dňa 18. apríla 2012 sa konalo obvodné kolo súťaže „Slávik Slovenska 2012“, na ktorom sa zúčastnili aj naši žiaci. Vyslúžili si postup do okresného kola. Okrem úsmevu na tvári a spokojnosti sme si zo súťaže odniesli aj umiestnenia. V prvej kategórii sa na 2. mieste umiestnila Gabriela Lapšanská z 3. B triedy. V druhej kategórii nás milo prekvapil výsledok Miloša Krausa zo 6. A triedy, ktorý získal 1. miesto. Okresné kolo súťaže sa konalo 17. mája 2012 v Redute. Gabriela Lapšanská na ňom obsadila 3. miesto.

Testovanie deviatakov 2012

Dňa 14. marca 2012 sa uskutočnilo celoslovenské overovanie deviatakov -

TESTOVANIE 9 - 2012. Žiaci preukázali svoje poznatky a zručnosti v dvoch predmetoch – matematike a slovenskom jazyku. Naša škola dosiahla v oboch predmetoch úroveň nad celoslovenským priemerom. V matematike to bolo 66 % oproti celoslovenskému priemeru, ktorý predstavoval 57,54 %. V slovenskom jazyku 59,5 % oproti celoslovenskému priemeru 54,47 %. Týmito výsledkami sme sa v porovnaní s ostatnými mestskými školami umiestnili na 4. mieste v matematike a 4. mieste v slovenskom jazyku.

Športové súťaže

Žiaci nás úspešne reprezentovali aj v športových súťažiach. Na krajských majstrovstvách v gymnastickom štvorboji v Košiciach obsadilo naše družstvo 2. miesto. V kategórii jednotlivcov sa na 3. mieste umiestnil Miloš Krausz a na 4. mieste Marek Harenčár.

Na krajských majstrovstvách v orientačnom behu získalo družstvo pekné 2. miesto. František Šoltés obsadil v kategórii jednotlivcov 6. miesto a Slavomír Krestian 8. miesto.

Deň matiek na ZŠ sv. CaM

TEXT: MONIKA DOBROVSKÁ

Druhú májovú nedeľu majú sviatok naše mamky. Pri tejto príležitosti sme dňa 15. mája 2012 pre nich pripravili krátky program v telocvični školy. Deti sa predstavili tancom, spevom, hrou na hudobných nástrojoch i pásmom básní. O dôležitosti pomoci mamkám nás presvedčili štvrtáci v krátkej scéne prepletenej ľudovými tancami. Na záver nechýbali darčekom a spoločné agapé v jedálni školy. Milé naše mamičky, za všetko ešte raz ĎAKUJEME!

Hráme sa s angličtinou

Zelená škola

TEXT: MÁRIA HROBLÁKOVÁ

FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Základná škola sv. Cyrila a Metoda sa zapojila do medzinárodného environmentálneho projektu Zelená škola. V školskom roku 2010/11 škola získala Diplom na „Ceste k Zelenej škole“. Slávnostná certifikácia sa uskutočnila 20. 10. 2010 v Bratislave pod záštitou vtedajšej premiérky SR, Ivety Radičovej. V tomto školskom roku je snahou uchádzať sa o Vlajku Zelenej školy, preto počas roka škola organizuje rôzne aktivity a plní úlohy.

30. marca 2012 bol Ekologický deň. Žiaci vytvorili stromy z prírodných materiálov, ktoré dopĺňali umelé jazierko s čistou vodou i jeho protiklad, znečistené jazero. Žiaci druhého stupňa vytvárali umelecké diela z plastových vrchnáčikov, overovali si svoje znalosti z ekológie na pripravených stanovištiach. Výsledky prác detí boli nainštalované na dolnej chodbe školy.

20. apríla 2012 sa uskutočnil Deň Zelených škôl a Deň Zeme. Pri tejto príležitosti bol pre žiakov pripravený bohatý program. Na besedu prišiel ujo včelár, aby priblížil včelárske „umenie“. Starší žiaci navštívili Múzeum Spiša, kde si po výstave zhotovili odliatky skamenelín. Deviatci si vypočuli prednášku o chránených rastlinách. Súbežne prebiehali kvízy, ankety, módna prehliadka odevov z odpadového materiálu, tvorivé dielne. Ďalšou z aktivít bolo vyčistenie okolia kaplnky v Schullerloch i časti cyklochodníka pri Hornáde. Všetky tieto aktivity prehľbujú ekologické cítenie detí, lebo krásy sa možno dotknúť iba srdcom.

Deň rodiny

TEXT: IVETA MITRÍKOVÁ

FOTO: LUBOMÍR JAKUBOV

Dňa 10. júna 2012 sa v našej farnosti uskutočnilo už tretie duchovno-formačné stretnutie manželov a rodín. Tematicky bolo zamerané na rodinu a Sväté Písmo. Pozvanie medzi nás prijal biblista, kňaz, otec František Trstenský, ktorý celebroval i úvodnú svätú omšu o 15.00 h. Po nej sa dospelí účastníci presunuli do priestorov farského úradu, kde nasledovala prednáška na tému Rodina vo Svätom Písme. Otec František rozobral časť Listu Efezanom, v ktorej sa apoštol Pavol venuje problematike rodiny. Aplikoval ju na súčasnosť. Pavol v nej stanovil akési rodinné pravidlá – vzťahy medzi manželmi, rodičmi a deťmi. Tak, ako v čase života svätého Pavla i v súčasnosti, je východiskom pre vzťahy v rodine a spoločnosti výzva: „Podriadujte sa jedni druhým v bázni pre Kristom (Ef5,21) – teda vzťahy môžeme zlepšiť, upravovať iba zmenou nášho srdca, zmýšľania a prístupu. Nakoniec nás otec František povzbudil, aby sme pozorne načúvali čítania na svätých omšiach a často brali do rúk Sväté Písmo a naplňali sa ním.

Starostlivosť asi o päťdesiatku detí prevzali počas prednášky novoveskí skauti. V telocvični cirkevného gymnázia pre nich pripravili program a svoju úlohu zvládli výborne. O najmenšie ratolesti sa starali študentskí dobrovoľníci. Čas čakania na rodičov si spríjemnili skákaním na pripravenej trampolíne či pozeraním rozprávok.

Po prednáške sme spolu s deťmi vytvorili priateľské a družné spoločenstvo – malé apage. Všetky pripravené chlebičky i prinesené dobroty potešili. Otec František v neformálnych skupinových

rozhovoroch ešte ochotne odpovedal na zvedavé otázky. Prislúbil, že medzi nás opäť príde. Všetkých už teraz srdečne pozývame.

Prednášku otca Františka Trstenského je možné vypočuť si na internete na stránke: <http://www.youtube.com/watch?v=NyUQQd1f9Qk>

Úprimne ďakujeme všetkým za námahu, modlitby a obety pri príprave a organizovaní Dňa rodiny a tešíme sa na ďalší.

Víkendovka v Terchovej

TEXT: DANIELA FILIPPOVÁ

Po trojročnej odmlke sme sa my, mladé rodiny zo Spišskej Novej Vsi v počte 19 dospelých a 26 detí vo veku od 9 mesiacov – 11 rokov, v jeden májový víkend vybrali do malebného kraja Malej Fatry. Ubytovali sme sa v Dome svätého Jozefa v Terchovej. Každá rodina prispela svojou troškou k tomu, že nám bolo spolu veľmi dobre.

Po zoznamovacom piatkovom večeri, plnom pohody a zábavy na nás čakala turistická sobota. Absolvovali sme výlet na Chatu na Grúni. Tí zdatnejší vyšli na Poludňový grúň a prešli sa po hrebeni Malej Fatry. Po dobrom obede sme ako správni hokejoví fanúšikovia povzbudzovali našich hokejistov v boji o finále na majstrovstvách sveta. Večer sa opekalo, spievalo a hralo na gitare. Pre deti bola večerná modlitba pri svetle horiacej pahreby veľkým zážitkom. Po bohatom programe ratolesti veľmi rýchlo zaspali a my, dospelí, sme mali čas na večerný rozhovor a zdieľanie spoločných starostí i radostí.

Nedeľné doobedie sa nieslo v duchu slávenia svätej omše, balenia a spoločného fotografovania. Po dobrom obede sme

si to namierili cez Habovku a Huty do Veľkého Borového a odtiaľ pešo do Kvačianskej doliny, kde nás čakala obohacujúca prehliadka malého skanzena s bývalým vodným mlynom a vodnou pílou.

Unavení, ale plní pohody, pokoja a dobrej nálady sme došli šťastne domov. Veríme, že takýto vydarený víkend nebol posledný.

Koncert Petra Križiana

TEXT: MÁRIA ČUJOVÁ
FOTO: ARCHÍV AUTORKY

V piatok, 30. marca 2012, nás na mládežníckej svätej omši čakala milá návšteva z Kňazského seminára biskupa J. Vojtašáka v Spišskom Podhradí. Zavítali k nám diakon Karol Križian, jeho brat Peter a Michal Pavol, bohoslovec zo susednej farnosti Smižany. Prišli, aby nás po svätej omši potešili koncertom. Peter Križian, alias Križik, zaspieval s gitarou a Michalovým klavírnym doprovodom piesne zo svojich dvoch albumov: „Zanechať stopu“ a „Po kvapkách“. Nezabudol spomenúť ani okolnosti vzniku danej piesne. Niektorí z prítomných sa k Petrovmu spevu ochotne pridali. Prijemnej rodinnej atmosfére v plnom kostole neprekážal ani mierny chlad.

Záver koncertu patril diakonskému požehnaniu a nášmu veľkému ĎAKUJEME. Už teraz tešíme na ďalšie stretnutie. (viac na www.krizik.myface.sk)

Krížová cesta na Matku Božiu

TEXT: KATARÍNA MITRÍKOVÁ
FOTO: LUBOMÍR JAKUBOV

Pôstne obdobie v skautskom podaní malo podobu krížovej cesty na Matku Božiu, tradičného výstupu spojeného s rozjímaním o veľkej Božej láske a obete. Ani nepriazeň počasie vo forme neutíchajúceho prudkého vetra neodradila osemdesiatku ľudí, aby sa jej 30. marca 2012 zúčastnili. Spoločný výstup začal modlitbou a nájdením kameňa, ktorý si každý sám nie-

Účastníci krížovej cesty

sol až na vrchol Matky Božej ako znak svojej hriechnosti. Na konci krížovej cesty – vrchole výstupu, ho položil pod kríž. Symbolicky tak každý vyjadril, že Ježiš Kristus je jediný, ktorý nás môže hriechu zbaviť. Pobožnosť krížovej cesty sa začala pred posledným najprudším stúpaním na Matku Božiu. Jednotlivými zastaveniami nás sprevádzal náš Haky, skautský brat a zároveň duchovný otec, Anton Horník. Na vrchole sme „odovzdali“ svoje hriechy so slovami vďaky za Ježišovu nesmiernu obetu, ktorá „zhodila naše kamene zo srdc.“ Spoločná fotografia na záver je pamiatkou na prežité chvíle. Ďakujeme Hakymu a oddielu Rodzinkárov za pomoc pri organizácii krížovej cesty a všetkým zúčastneným farníkom za to, že toto popoludnie prežili s nami a s Ním.

Projekt Comenius – Euroguide na Cirkevnom gymnázium naberá na obrátkach

TEXT: JANA MARCINČINOVÁ
FOTO: ARCHÍV ŠKOLY

Projekt Comenius je školský projekt, do ktorého sú zapojení študenti z krajín: Grécko, Turecko, Nórsko, Poľsko, Španielsko, Taliansko a Slovensko. Ich úlohou je vytvoriť cestovnú príručku pre mladých – Euroguide, ktorú vydajú v jazykoch zúčastnených krajín. Projekt započal na jeseň 2011, keď sa v Grécku prvýkrát stretli pedagógovia-organizátori.

V rámci projektu začiatkom marca 2012 niekoľko študentov a učiteľov ško-

ly navštívilo Španielsko. Okrem mestečka Villanueva de la Serena (zaujímavá zhoda s Villa Nova) to bolo ešte mnoho nezaobudnutelných miest: mesto Caceres, ktoré je zapísané do dedičstva UNESCO; mesto Cordoba, známe vďaka antickej a arabskej architektúre s mnohými nádhernými palácami, parkami a fontánami, tiež múzeum abstraktného umenia Museum Vostell.

Počas stretnutia sa konali prezentácie jednotlivých krajín. Naši študenti boli s predstavením spišského regiónu veľmi úspešní aj vďaka výbornej úrovni angličtiny, ktorá je komunikačným jazykom projektu a za ktorú sa v porovnaní s ostatnými vôbec nemuseli hanbiť. K príjemným zážitkom patrilo aj zoznámenie sa so španielskou kuchyňou.

V rámci pokračovania projektu navštívilo v máji 2012 sedem iných žiakov gymnázia spolu s dvomi učiteľmi snečné Turecko. Stretnutie prebiehalo v meste Antalya, známom prímorskem letovisku. Každý z účastníkov bol ubytovaný v hosťovskej rodine, takže mal jedinečnú možnosť spoznať miestnu kultúru, tradície a ochutnať národné jedlá. Súčasťou pobytu bola návšteva zaujímavých historických miest ako Perge, Aspendos, Side s rôznymi pamiatkami z čias antiky. Veľmi ich potešila návšteva mesta Myra, odkiaľ pochádza svätý Mikuláš. Tam zažili aj smutno-smiešnu príhodu, keď na zakúpenej ikonke s vyobrazením tohto svätca bolo uvedené, že žil v 3. storočí „B.C.“ (before Christ), teda pred Kristom. Keď naši študenti upozornili svojho sprievodcu na chybu, odvetil: „Vy to viete lepšie, vy ste kresťania...“ I to je multikultúrna výchova v praxi.

Účastníci absolvovali aj plavbu loďou i relax pri mori. V závere pobytu prezentovali Spiš ako významný historický región, predstavili naše národné jedlá, zvyky i tradície.

V septembri 2012 privítajú svojich projektových partnerov v Spišskej Novej Vsi a v novembri ich čaká ešte cesta do Nórska.

Študenti Cirkevného gymnázia Štefana Mišíka sú vďační tvorcom tohto projektu.

KATECHÉZA JE VECOU SRDCA

TEXT: BEÁTA PALKOVÁ • SNÍMKY: AUTORKA

Katechéza je spôsob, ako niekoho naučiť, čo znamená žiť svoju vieru. Katechéza je poslaním i privilegiom. Je to veľká výzva a vážna a zodpovedná úloha. Pre prvých kresťanov bolo ohlasovanie viery v Krista vecou života a smrti. V dnešnej dobe, keď náš život nie je ohrozený tak, ako v čase prvých kresťanov by sme mali katechizovať ešte horlivejšie. Ide o večný život...

Prvými katechétmi pre svoje deti by mali byť rodičia. Tam, kde sa zanedbá výchova k viere v rodine, ťažko sa dobehne v školskej či farskej katechéze.

Katechéza v našej farnosti

Katechézu možno rozčleniť na dve formy – školskú a farskú. Školská katechéza predstavuje vyučovanie náboženstva na rôznych stupňoch škôl. Farská katechéza je zameraná na prípravu a prijatie Sviatosti krstu, Eucharistie, Sviatosti birmovania, Sviatosti manželstva.

Na základných a stredných školách v Spišskej Novej Vsi učí náboženskú výchovu dvadsaťjeden katechétov – laikov, rehoľných sestier a sedem kňazov. Mnohí z nich pracujú na čiastočné úväzky. V tomto školskom roku bolo z 3 669 žiakov základných škôl katechizovaných približne 2 818 žiakov.

Školská katechéza prebieha podľa Rámcového vzdelávacieho programu, ktorý je schválený Konferenciou biskupov Slovenska. Každá škola si vzdelávací program upravuje a vytvára svoj vlastný Školský vzdelávací program. Môže sa teda stať, že na jednej škole sa náboženská výchova vyučuje v každom ročníku jednu hodinu týždenne, ale na inej škole sa v niektorom ročníku nevyučuje vôbec.

Rodičia majú možnosť výrazne ovplyvniť, či predmet bude zaradený

Exkurzia v Rádiu Lumen

a tiež v akom rozsahu. Ak im záleží na formovaní svojich detí v kresťanskom duchu, mali by o to prejavovať záujem. Náboženská výchova sa môže vyučovať aj v materských školách, ak si to rodičia žia-

PANE, PROSÍME ŤA, POŽEHNAJ DIELO KATECHIZÁCIE V NAŠEJ FARNOSTI. ZOŠLI SVOJHO SVÄTÉHO DUCHA, ABY TÍ, KTORÍ ODOVDÁVAJÚ PRAVDY KREŠŤANSKEJ VIERY BOLI HORLIVÍ, MÚDRI A LÁSKAVÍ A TÍ, KTORÍ ICH POČÚVAJÚ, BOLI OTVORENÍ PRIJAŤ ICH V PLNOSTI.

dajú. V súčasnosti sa vyučuje v Súkromnej materskej škole Alžbetka.

Školská katechéza nie je len o vyučovaní a memorovaní vedomostí. Je predovšetkým o vzťahu, vzťahu žiakov medzi sebou navzájom, vzťahu k iným ľuďom, o vzťahu katechéta - žiak a hlavne o vzťahu k Bohu.

Mimoškolské aktivity

Medziludské a priateľské vzťahy sa budujú aj rôznymi mimoškolskými aktivitami, o ktoré v katechéze nie je núdza. Žiaci viacerých základných a stredných škôl sa pravidelne zapájajú do recitačnej súťaže v prednese kresťanskej poézie a prózy

„A Slovo bolo u Boha...“, kde dosahujú pekné výsledky i v celoslovenskom meradle.

Takmer všetky základné školy a niektoré stredné školy sa každoročne zúčastňujú „Biblickej olympiády.“ Je úžasné vidieť mladých ľudí, pre ktorých je Božie slovo „svetlom pre ich nohy a pochodňou na ich chodníkoch (porov. Ž119, 105).“

Viacerí katechéti motivujú svojich žiakov zapájať sa do **výtvarnej súťaže „Biblia očami detí a mládeže“**, v ktorej svoje talenty mnohí aj úspešne zúročujú.

Zaujímavé sú i rôzne **korespondenčné súťaže**, organizované Diecéznym katechetickým úradom alebo Katolíckym pedagogickým a katechetickým centrom. V ponuke sú aj rôzne krúžky ako Náboženská skúsenosť, Čítanie s Rebom a Rikou, či biblické krúžky.

K obľúbenej forme vyučovania patria aj **exkurzie** do Rádia Lumen v Banskej Bystrici i benediktínskeho kláštora v Sampore.

Sviatosť Eucharistie

Slávnosti prvého svätého prijímania sa v tomto roku v našej farnosti zúčastnilo 212 detí. Tie sa pripravovali počas celého roka aj účasťou na „detských“ svätých omšiach, na ktorých mala každá škola raz do mesiaca liturgickú službu. Deti si prinášali vlastné obetné dary – ryбку, na

Ninka Bazárová - žalmistka

ktorú farebne značili svoje dobré skutky, modlitby a účasti na svätých omšiach. Tejto aktivite bola prispôbena aj výzdoba v dňoch slávnosti prvého svätého prijímania.

Sviatosť birmovania

Počas školského roka prebieha aj príprava žiakov deviatych ročníkov k prijatiu Sviatosti birmovania. Birmovanci sa stretávajú so svojimi katechétmi v malých skupinkách. V rámci formácie sa raz za me-

siac zúčastňujú piatkových mládežníckych svätých omší. Sviatosť birmovania sa v našej farnosti vysluhuje zvyčajne v októbri.

V skutočnej katechéze nejde len o vedomosti, ktoré má človek o viere mať. Skutočná katechéza je založená na zapálení srdca láskou k Bohu. To dokážu s Božou pomocou iba zapálení ľudia, lebo katechéta, ktorý svoje povolanie berie iba ako bežný vyučovací proces, dokáže vychovať iba veľa neveriacich ľudí, ktorí budú mať o svojej viere len veľmi dobrý prehľad. ■

Výchova vo viere pomocou katechézy

TEXT: MARIÁN MAJZEL

Zmŕtvychvstalý Kristus pred svojim nanebovstúpením povedal učeníkom: „Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu“ (Mt 16,15). Celú pastoračnú činnosť Cirkvi tvorí tento základ – ohlasovanie radostnej zvesti. Uprostred rozmanitých foriem misijného ohlasovania Evanjelia má dôležité a nezastupiteľné miesto katechéza, ktorej úlohou je prehľbovať vieru – predpoklad zdravého rozvoja ľudskej osobnosti i spoločnosti ako celku.

Boží služobník, pápež Ján Pavol II., vo svojej apoštolskej exhortácii o katechéze v našej dobe opisuje katechézu nasledovne: „*Katechéza je výchova detí, mladých a dospelých vo viere, ktorá v sebe osobitne zahŕňa vyučovanie kresťanskej náuky, všeobecne podávané systematickým spôsobom, aby sa uviedli do plného kresťanského života.*“

V dnešnej dobe je situácia a chápanie výchovy vo viere úplne odlišné od toho, čo bolo pred niekoľkými rokmi, kedy išlo iba o podávanie informácií o viere. Dnes by už nemalo ísť o memorovanie, či preukazovanie teoretických poznatkov v náboženskej oblasti, ale predovšetkým o chápanie toho, že sa Boh dáva spoznať človekovi v jeho každodennom živote, v bežných situáciách. Akákoľvek výchova závisí od možnosti prežívania životných

skúseností a rebríčka hodnôt tak vychovávateľov, ako i tých, ktorí sú vychovávaní. Nemožno teda v tomto procese mať iba túžbu dobre vychovávať, dobre katechizovať, dobre odovzdať vieru a všetko, čo som prijal/prijala. Obrazne povedané, mať iba túžbu bez prostriedkov je takmer nedosiahnuteľná meta v dosahovaní cieľa. Ak by sme ale skutočne dokázali byť tí, ktorí vedú a vychovávajú vo viere, je treba brať vážne skutočnosť úplného stotožnenia sa so svojim evanjeliovým povolaním, ktoré sme dostali pri krste. Mali by sme si byť vedomí, že hovoríme o Božom tajomstve, že svojím životom toto tajomstvo ohlasujeme a mali by sme to robiť vedome, aby sme si sami uvedomovali zodpovednosť za výchovu v tomto smere. I keď naše túžby byť ohlasovateľmi vo vlastnej rodine neraz utrpeli „porážku“ a nevideli sme ovocie našej služby, treba vedieť, že nikdy nie sme pánmi svojho „predmetu“, v ktorom vystupujeme ako tí, ktorí iba dávajú. Mali by sme pamätať, že s pokorou a bážňou v adorácii, v sile osobnej i spoločnej modlitby sa má rozvíjať to, čo chceme urobiť – svedčiť o Bohu. Sila našej katechézy nepochádza z ľudských prvkov, ktoré používame, nie je v presvedčovaní a argumentácii faktov o Bohu, ale pochádza od Boha a k nemu smeruje. ■

Moje prvé stretnutie s Ježišom

Tento školský rok bol pre nás, tretakov, iný ako doterajšie. Prvýkrát sme do svojho srdca prijali Pána Ježiša. Pripravovali sme sa na to od začiatku školského roka. Pán dekan Anton Mišek nám rozprával o Ježišom rozmnožení chleba, o poslednej večeri Ježiša s učeníkmi, o Ježišovej obete, o častiach svätej omše, o našej ceste zmierenia a o našom stretnutí s Ježišom v Eucharistii.

Slávnosť prvého svätého prijímania začala svätou omšou o 10.45 h v Kostole Nanebovzatia Panny Márie. Všetci sme boli oblečení v bielych rúchach. Každý z nás mal počas svätej omše nejakú úlohu – čítať Božie Slovo, spievať žalm, prednášať prosby, prinášať obetné dary. Spolu so zborom sme spievali piesne. Najdôležitejšiu časť svätej omše sme prežívali v tichej radosi.

Túto udalosť s nami zdieľali aj naši rodičia a krstní rodičia, súrodenci, triedne učiteľky, rehoľné sestričky, pán riaditeľ aj pani zástupkyňa našej školy.

Po svätej omši sme si urobili spoločnú fotografiu. Potom sme spolu s pánom dekanom odišli na faru, kde nám rozdali pamätňé listy. Tu sme sa posilnili aj na tele, koláčikmi a malinovou. Zvyšok dňa sme strávili s rodinami.

Na tento deň nikdy nezabudnem, lebo odteraz môže Ježiš prebývať v mojom srdci.

Lubka Švajková

Dotyk Božej lásky - Božej služby

TEXT: ANDREJ BUJŇÁK

Ak stretneš múdreho človeka, môžeš byť múdry. Ak stretneš skúseného človeka, obohatiš sa aj Ty. Ak stretneš Boha, dostaneš večný život, mladosť, radosť, šťastie, blaženosť, nebo. Boh nám slúži. Ježiš volá k sebe preťažených: „*Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, ja Vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.*“ (Mt 11, 29-30)

V rámci farskej katechézy už dvadsaťdva rokov prichádzajú mladí ľudia hľadať „vieru“ v Boha. Počas celého roka sa katechézami pripravujú na prijatie iniciačných sviatostí - krst, birmovanie, Eucharistia. Formačné vzdelávanie sa realizuje v pastoračných posluchárňach nášho farského úradu každý týždeň v piatok večer. Pán Boh aj v tomto roku oslovil a povolal desať nových kandidátov - katechumenov. V nedeľu, 27. mája 2012 v Kostole Nanebovzatia Panny Márie boli prijatí do spoločenstva Cirkvi. ■

Detský spevácky zbor Svetlušky

TEXT: KATARÍNA KALÍKOVÁ • SNÍMKA: ARCHÍV ZBORU

„Boh je Pán a my sme Jeho deti!“ zaznieva z detských úst radostne a úprimne. Pamätám si prvú skúšku zboru, keď sa na fare zjavili nepoznané a ustráchané deti. Dnes počujete z chóru radostný hlas malých odvážnych spevákov, ktorí s veľkým nadšením spievajú nášmu Nebeskému Otcovi a Matke Márii

Keď sa pred tromi rokmi na detskej svätej omši vytvorila malá skupinka detí, hrajúcich na hudobné nástroje, skrsla myšlienka vzniku detského zboru. V januári 2010 sa podarilo zorganizovať prvú skúšku, na ktorej sa zúčastnilo dvadsať detí. Odvtedy sa každý víkend, okrem leta, spolu stretávame na farskom úrade, spievame a rozprávame sa. Začiatky zboru boli náročné. Spev v kostole nebol pre deti lákavý a necítili sme ani veľkú podporu od veriacich. To nás však neodradilo a po roku usilovnej práce sa podarilo vytvoriť stály kolektív detí s vlastným repertoárom.

Zbor vznikol aj vďaka veľkej podpore vtedy ešte novoveského pána kaplána Viktora Pardeľa. Svojimi skúsenosťami s vedením zboru, starostlivosťou a duchovným vedením usmerňoval a usmerňuje činnosť zboru. Vzniku zboru napomohli i pravidelné stretnutia prvoprijímajúcich detí na detskej svätej omši a pomoc katechétky Márie Marchynovej, ktorá húževnato pozývala deti do zboru a zapájala ich do služby na detskej svätej omši. Deti okrem zboru navštevujú pravidelné eRkárské stretnutia, kde sa im venujú animátori.

Dnes má detský zbor tridsať spevákov a deväť hudobníkov. Stretávame sa

Svetlušky

vždy na detskej svätej omši a po nej sa ponáhlame cvičiť do priestorov farského úradu. Návky sú veľmi veselé a spevavé. Svoje sily si ale šetríme na nedeľnú svätú omšu o 9.00 h v Malom kostole, kde nám tiež pomáha naša „krstná mama“, Klára Solanová. Do repertoáru zboru patria piesne, ktoré deťom približujú dané liturgické obdobie a tiež ukazovačky, ktoré majú deti veľmi radi.

Zbor je špecifický svojím hudobným doprovodom. Mladí hudobníci, flautistky, huslisti, gitaristi pracujú pod vede-

ním starších hudobníkov - Janka Tkáča, Ondreja Tabáka a Márie Staroňovej. Hudobníci sú žiakmi ZUŠ a hraním na svätej omši využívajú nielen svoje hudobné schopnosti, ale i prispievajú k dôstojnému a radostnému prežívaniu svätých omši. Učia sa tiež počúvať iné nástroje, aby vytvorili spolu dokonalú súhru viachlasov a zdokonaľujú si techniku hrania. Zároveň prezentujú skomponované úpravy k jednotlivým piesňam.

Okrem spevu vo farnosti potešujú **Pokračovanie na strane č. 15**

Prečo chodím rada do zboru?

Timea: V speváckom zbere sa mi páči všetko, hlavne, že spievame a rodičia sú potom na nás pyšní.

Svetlana: Do zboru chodím preto, lebo milujem Ježiša. Pesničky mám rada a spievam ich s láskou k Ježišovi.

Lucka: Rada spievam a veľmi sa mi páči dobrá nálada, ktorá tu vládne. Katkin úsmev je veľmi povzbudivý, je tu „sranda“. Na detských omšiach a „deviatkách“ je super. Od prvého dňa sa mi tu páči, mám tu veľa kamarátov.

Bianka: Do zboru chodím preto, lebo rada spievam a páči sa mi tu. Stále k nám prichádza veľa nových spevákov, ktorí chcú niečo dokázať a sú tu, aby sa naučili spievať. Podľa mňa je zbor preto, aby sme boli šťastní a lepšie trávil voľný čas.

Katarína Kalíková – vedúca detského zboru

Študentka 1. ročníka magisterského štúdia Učiteľstva pre primárne vzdelávanie na Pedagogickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Absolventka ZUŠ, odbor husle. Venuje sa hudobným úpravám i písaniu nových piesní.

„Popri štúdiu na vysokej škole a dobrovoľníctve v eRku si vždy nájdem čas na tieto deti. Mám ich veľmi rada. Teším sa na každú chvíľu s nimi. Deti úprimne milujú Boha, sú jednoduché, veselé, šikovné a vďačné.“

Často sú mi povzbudením v živote.

Nikdy by som nepovedala, že detský zbor je taký dôležitý. Mnohé deti vďaka zboru začali chodiť pravidelne do kostola, spievajú žalmy, tešia sa, že majú kamarátov. Túžim, aby členstvo v zbere deti formovalo, aby vďaka piesňam a spevu hlbšie pochopili vieru, správili sa k sebe úctivo, pomáhali si a vážili si kostol, kňazov, mali pozitívny vzťah k Cirkvi a dobré spomienky. Ak budú mať kvalitný základ, veľmi im to pomôže v ďalšom živote. Dostala som talent od Boha a chcela by som, aby aj deti využili svoje talenty na Božiu oslavu.“

Ďakujeme, Ľudka

TEXT: MARTINA AUGUSTINOVÁ • SNÍMKA: ARCHÍV RODINY

Tento príspevok píšem s pocitom veľkej vďačnosti Bohu za to, že som mohla spoznať a niekoľko rokov žiť v blízkosti človeka s veľkým srdcom, zapáleným pre Božie veci. Jej meno je Ľudmila Hagovská. V Ľudke som našla blízku priateľku, akoby sestru, vzor v službe Bohu i bližným. Po jej odchode do večnosti, na sviatok Božieho milosrdenstva, vo veku nedožitých 44 rokov, ostalo prázdne miesto a silné uvedomenie si, akým darom bola pre mňa, pre nás.

V našej spišskonovoveskej farnosti pôsobila aktívne od svojich sedemnásť rokov. V čase totalitného režimu sa s mladými veriacimi stretávala „tajne“ na modlitbách. V jej srdci bola veľká túžba venovať sa mladým, pomôcť im otvoriť ich srdcia pre Boha a službu v Cirkvi.

V hnutí Svetlo-Život viedla modlitbové stretnutia, podporovala vznik nových skupín, organizovala s mladými animátormi Oázy (2-týždenné formačné duchovné cvičenia pre mladých). Videla, že je potrebné formovať ďalších animátorov – aktívnych mladých ľudí, ktorí budú schopní slúžiť v malých spoločenstvách vo farnostiach. Tiež rozlíšila potrebu nových lídrov, zreých a schopných zakladať nové spoločenstvá, podporovať a viesť mladých kresťanov k duchovnej zrelosti. Výsledkom tejto vízie bolo zriadenie die-

céznych animátorských a líderských škôl, kde Ľudka značne prispela svojou živou angažovanosťou.

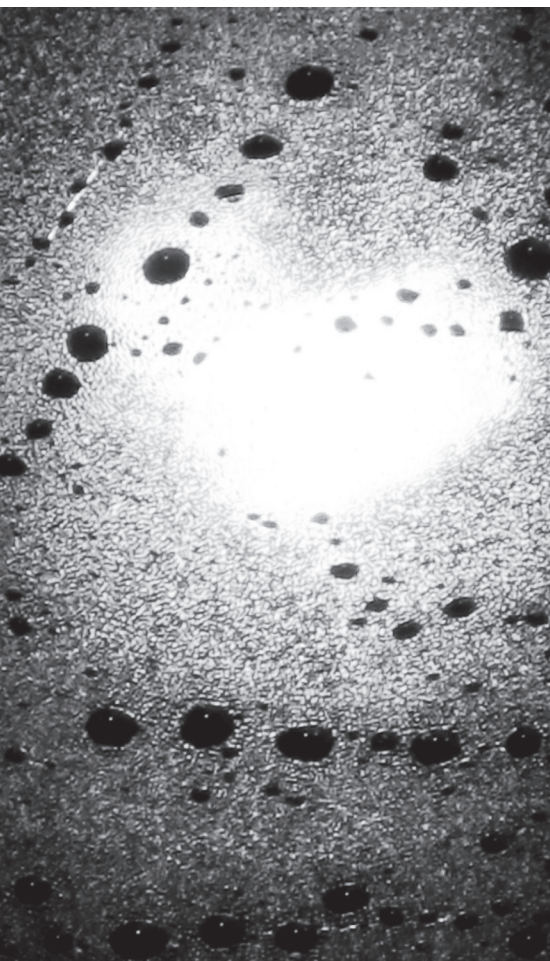
Jej túžbou a životným cieľom bolo pracovať v Pánovej vinici, úplne otvoriť svoje srdce pre Boha, počúvať Jeho hlas a konať výhradne Božiu vôľu. To aj svojím životom uskutočňovala. Aj keď si sama nestihla založiť rodinu a mať vlastné deti, práve vďaka jej aktívnej službe a záujmu o mladých vyrástlo mnoho jej duchovných detí. Stále si pre nich našla čas a s láskou a trpezlivosťou sa im venovala a duchovne ich sprevádzala.

Boh ju obdaroval mnohými duchovnými darmi, ktoré rozvíjala pre službu v Cirkvi. Jej posledné štádium života tu na zemi je pre mňa svedectvom, že láska k Bohu vedie cez obetu a kríž, ktorý ona statočne niesla.

Ľudmila Hagovská

Za Tvoj zápal pre Božie veci, za Tvoje úprimné priateľstvo, láskavé srdce a modlitby, ĎAKUJEME, Ľudka...

Odpustím, ale...

TEXT: MAREK KLEŠČ • SNÍMKA: DAGMAR POPREŇÁKOVÁ

Koľkokrát ste povedali ODPÚŠŤAM TI, ALE NEZABUDNEM? Ja mnohokrát.

Tak ma vychovali, tak ma to učil svet, hovoril to každý, počul som to kdekoľvek, bolo to normálne. Bolo. Dnes cítim, že ak je vyslovená táto veta, nie je to nič iné ako zaobalená výčitka. Život je ako nekonečné dozrievanie a to je proces, ktorý nie je možné preskočiť. Aj ja som dospel do bodu, kedy vnímať túto vetu ako výčitku je normálne. A som za to vďačný. Mnohokrát som sa sám ocitol „v pozícii ublíženého“. Odpúšťať je ťažké... Chuť po odpľate je nástojčivá. Odpustenie je proces. Najlepšou metódou ako dospieť k odpusteniu je modliť sa tak, ako sa modlil Ježiš na kríži za svojich „ubližovateľov“. „Vinníkovi“ je potrebné dokonca priateľ to, čo by som dožičil sám sebe - naplnené vzťahy, pevné zdravie, finančnú istotu, pokoj, radosť, lásku, vyrovnanosť. Ak skutočne odpustím a precítim to aj vo svojom vnútri, jednoducho nezáleží na tom, že si to pamätám. Pamätám si

to preto, lebo mi ešte funguje pamäť.

Dnes viem, že odpustením vyriešim mnohé nevysporiadané záležitosti a že kým skutočne neodpustím, bolesť jednoducho neodíde. Nosím dotýčného v hlave, trápim sa. Som to však ja, kto si znova a znova jatří ranu a vytvára tak nanovo bolesť. Ostávam naďalej v okovách zatrpknutosti, ktoré ma nepustia ďalej po ceste dozrievania. A na svet som prišiel dozrieť.

Vysporiadať sa s dlhoročnou zatrpknutosťou a neodpustením je ako vytiahnuť meč Excalibur zo skaly. Môžem prežiť skúsenosť ublíženia, ale mám právo prežiť aj skúsenosť odpustenia. Tá je oveľa krajšia a príjemnejšia a najmä oslobodzujúca. Skutočne odpustiť a neprikladať tak žiaden význam faktu, že sa to kedykoľvek v mysli vráti, je dobrá súčasť dozrievania. Možno by to mohla byť aj cenná súčasť našej kultúry...

Bohoslužobný poriadok vo farnosti Spišská Nová Ves

	Farský kostol	Malý kostol	Sídlisko Mier	Ferčekovce	Novoveská Huta	Nemocnica	Dom dôchodcov
Pondelok	6:45 18.30 *	6:00		18:00			
Utorok	6:45 18.30 *	6:00	17:00		18:00		
Streda	6:45 12:00 18.30 *	6:00		18:00			
Štvrtok	6:45 18.30 *	6:00			18:00		
Piatok /okrem prvého/	6:45 18:30	6:00 16:30 deti 19:00 mládež •					
Prvý piatok	6:45 18:30	6:00 16:30 deti		18:00	18:00		
Sobota	6:45 18:30	6:00				16:00	
Nedeľa	8:00 9:15 10:30 18:30	6:00 7:30 9:00	8:00 9:15 10:30	9:15	10:30		9:15
Prikázaný sviatok cez týždeň	6:45 8:00 12:00 18:30	6:00 17:00	17:00	18:00	18:00		9:15

Poznámky:

* Svätá omša o 18.30 h je počas prvopiatkového týždňa vo Farskom kostole /nie v Malom/ a počas neprvopiatkových týždňov v Malom kostole /nie vo Farskom/.

Sviatosť zmierenia sa vysluhuje pri ranných a večerných svätých omšiach. V prvopiatkový týždeň v pondelok od 17.30 h, v stredu od 10.00 h do 12.00 h, vo štvrtok od 16.30 h a piatok od 16.00 h do 17.30 h.

• **Detské a mládežnícke sv. omše počas leta (júl, august) sa konať nebudú.**

Mimoriadne zmeny v programe bohoslužieb budú oznámené na nedeľných svätých omšiach.

Vydal: Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi pre vnútornú potrebu. **Internet:** www.fara.sk/snv **E-mail:** rk.fara.snv@centrum.sk. **Redakcia:** Rímskokatolícky farský úrad v Spišskej Novej Vsi, Letná 60, 052 01 Spišská Nová Ves. **E-mail:** farskarodina@gmail.com. **Zodpovedný odborný garant:** PaedDr. ThLic. Anton Mišek. **Zodpovedná redaktorka:** Ing. Viera Kubovčíková **Redaktori:** Mgr. Pavol Garbiar, Ing. Iveta Mitříková, Mgr. Mária Čujová, Mgr. Monika Dobrovská a externí dopisovatelia. **Imprimatur:** Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup, RKBÚ v Spišskom Podhradí – Spišskej Kapitule, prot. č. 1 107/11/Mj/15. 6. 2011. **Registrácia:** Ministerstvo kultúry SR, registračné číslo EV 4371/11. **Náklad:** 1300 ks. **Sadzba a grafická úprava:** Ing. Peter Hamrák **Technické spracovanie:** Tlačiareň Kežmarok. **Texty neprešli jazykovou úpravou. Nepredajné.** Redakcia si vyhradzuje právo upraviť príspevky. Nevyžiadané rukopisy nevraciam. **Dátum vydania:** 5. júl 2012 **Uzávierka budúceho čísla** je 15. august 2012. Svoje príspevky zasielajte do termínu uzávierky na e-mailovú adresu redakcie farskarodina@gmail.com.

PodĎakovanie za podporu farského časopisu

Vážení čitatelia a dobrodinci!

Ďakujeme za Vašu podporu, ktorú preukazujete farskému časopisu. Výrobné náklady jedného výtlačku sú 0,50 Eur. Slúžia na financovanie základných režijných nákladov, a tlače časopisu. V prípade, že máte záujem finančne podporiť tvorbu časopisu, prosíme, nechajte svoj milodar v hoci ktorej pokladničke umiestnenej v kostoloch v správe Rímskokatolíckeho farského úradu v Spišskej Novej Vsi alebo ho zašlite na účet úradu: 3413883001/5600.

Nech sám Pán odmení Vašu ochotu podporiť dielo, ktoré napomáha formovaniu a zjednocovaniu farskej rodiny a slúži mu na oslavu. Úprimne ďakujeme.

Redakcia

Detký spevácky zbor Svetlušky

Pokračovanie zo strany č. 13

jeme aj iných. Minulý rok sme doprevádzali liturgiu pobožnosti vysielania koledníkov vo Svite. V januári sme boli pozvaní spievať na vianočné trhy v Spišskom Hrhove. Tohto roku nás čaká spev na Misijnej púti v Levoči i počas Slávnosti prvého svätého prijímania v Novoveskej Hute.

Okrem hudobných akcií sa stretávame aj vo voľnom čase. Tradíciou sa stal Zelený štvrtok, kedy sa zvykneme spoločne zahrať v prírode. K voľno-časovým aktivitám patria „opekačky“, tvorivé popoludnia a výlety. Speváci a hudobníci sa podieľajú aj na živote vo farnosti. Mladí hudobníci pripravili pre deti tvorivé dielne počas duchovnej obnovy Trojdnie s Jánom Pavlom II. V lete sme boli v päťdňovom tábore v Ždiari, kde sme sa venovali téme „Chlieb“, nacvičovali piesne a spievali na svätých omšiach. Vďaka tvorivým aktivitám, katechézám a športovým činnostiam došlo k hlbšiemu vzájomnému zjednoteniu, čo sa odrazilo aj vo vzťahoch navzájom i k Bohu. Do konca roka nás čaká výlet na Donovaly - návšteva Habakuky a štvordňové letné sústredenie v Spišskej Starej Vsi.

Budeme veľmi radi, ak sa k nám pripoja nové Svetlušky. Nájdete nás vždy v piatok na detskej svätej omši o 16.30 h v Malom kostole, alebo po svätej omši o 17.30 h v priestoroch farského úradu. Viac informácií o nás sa dozviete na: www.svetluskysnv.webnode.sk

Kontakty a úradné hodiny

Rímskokatolícky farský úrad

Letná 60
052 01 Spišská Nová Ves
Kancelária: 053/442 27 77
Dekan: 053/446 82 19
www.fara.sk/snv

rk.fara.snv@centrum.sk

STRÁNKOVÉ HODINY

Pondelok - Piatok
9.00 – 11.00 h
15.00 – 16.00 h

Príspevky, postrehy a námety do farského časopisu Farská rodina posielajte na e-mailovú adresu: farskarodina@gmail.com.

www.fara.sk/snv

Milí kamaráti!

„Boh chce, aby sme sa všetci stali svätými. Je ľahké sa stať svätým. Boh pripravil veľkú odmenu tým, ktorí sa stanú svätými.“

Týmto trom myšlienkam sa raz venoval v kázni svätý kňaz, don Bosco, ktorý sa staral o výchovu detí. Medzi jeho zverencami zvlášť vynikal chlapec, Dominik Savio.

Chlapec ako každý iný

Dominik bol ako každý iný, hravý, veselý, s túžbou po dobrodružstve. Rád minštroval a veľmi miloval Pána Boha. Keď mal sedem rokov, vedel naspamäť celý katechizmus. Veľmi túžil ísť k prvému svätému prijímaniu, ale v jeho dobe smeli pristúpiť až jedenásťroční deti. Pretože Dominik mal veľkú túžbu po Eucharistii, bol veľmi zbožný a duchovne vyspelý, bolo mu dovolené na Veľkú noc roku 1849 pristúpiť k prvému svätému prijímaniu. Mal vtedy len sedem rokov. Bol to pre neho veľký deň. Do zošita si zapísal predsavzatia, ktoré do konca svojho života aj plnil:

1. Budem sa často spovedať a k svätému prijímaniu budem pristupovať tak často, ako mi to len spovedník dovolí.
2. Chcem svätiť sviatočné dni.
3. Mojimi priateľmi budú Ježiš a Mária
4. Radšej zomriem, akoby som zhršil.

Dominik bol skromný, pokojný, ochotný a radostný. Veľmi usilovne si plnil svoje povinnosti a pomáhal chorým. Novým kamarátom v oratóriu vždy hovoril: „*Pochopte, naša svätosť spočíva v tom, že sme veselí. Usilujeme sa však vyhýbať hriechu ako veľkému nepriateľovi, ktorý nás okráda o Božiu milosť a o pokoj srdca, a dôsledne si plníme svoje povinnosti.*“ Dominik ako mladý veľmi ochorel a ako štrnásťročný po zmierení s Pánom a prijatí Eucharistie zomrel. Bol šťastný, lebo vedel, že jeho priatelia, Ježiš a Mária, ho už v nebi očakávajú.

Mnohí z Vás tento rok prvýkrát pristúpili k svätému prijímaniu. Sám veľký Boh vstúpil do Vášho srdca. Nie je to úžasné, že počas prijímania Pán neba i zeme prichádza k Vám? Nestojí to za to, aby Boh mohol byť vo Vašom srdci každý deň?

Nech Vás príklad svätého Dominika privádza bližšie k Bohu.

Svätý Dominik bude za Vás v nebi iste orodovať.

FOTO: DAGMAR POPREŇÁKOVÁ

1. úloha

V tabulke nájdite a prečiarknite tieto slová: svätosť, chlieb, víno, viera, Bohostánok, kostol, kňaz, rúcho, láska, pokoj, radosť, dar, zvony, misál. Z písmen, ktoré zostanú po vyškrtaní slovíčok, vyskladajte tajničku – tri slová s pomlčkou.

B	O	H	O	S	T	Á	N	O	K
A	R	E	I	V	Í	N	O	E	Ň
U	Ú	CH	L	I	E	B	J	CH	A
A	CH	L	Á	A	Y	N	O	V	Z
R	O	Á	S	T	I	S	K	T	I
A	--	S	K	O	S	T	O	L	D
P	Á	I	A	S	N	J	P	E	A
Ž	I	M	Š	Ť	S	O	D	A	R

Modlitba

*Svätý Dominik Savio,
pomôž nám spoznať Božiu
lásku, aby sme našli silu žiť
úplne pre Ježiša a zanechať
hriech. Daj, aby sme sa s
pomocou Panny Márie naučili
plniť si svoje povinnosti,
trpezlivo zušľachťovať
svoju povahu a odvážne sa
angažovať pre dobro druhých.
Nech takto objavíme spolu
s Tebou pravú radosť
a staneme sa šťastnými tu
i vo večnosti.
Amen.*

2. úloha

Napište úvahu o tom, kto je pre Vás Ježiš a čo pre Vás znamená Jeho priateľstvo.

Správne riešenie úloh napíšte na lístok so spätnou adresou a nalepeným kupónom z farského časopisu 2/2012 a vložte ich do schránky s logom „Detský kútik“ v Malom kostole. Mená víťazov sa dozviete na detskej svätej omši 14. septembra 2012.

Stránku pripravila
Monika Dobrovská